

Trpezlivosť podľa Jóba

Jakub 5: 7 – 1; Jób 3: 1 – 6, 11 – 16, 21 – 22; Jób 7: 12 – 15; Jób 42: 1 – 5

Čo je to trpezlivosť? Uniesť utrpenie v čase. Lenže s utrpením sa predsa nedá nič iné robiť, iba uniesť ho. Cnosť trpezlivosti bude zrejme spočívať nielen v tom, že utrpenie znášam, bude spočívať v tom, ako ho znášam.

Zhrnutie

Protirečenie: Jakub nám za vzor trpezlivosti stavia Jóba. Keď si prečítame knihu Jób, zistíme, že jeho zbožní priatelia to vidia presne naopak. Jób je obrazom netrpezlivosti, varovným príkladom ako sa utrpenie znášať nemá. Nečudujme sa. Prvé, čo Jób po siedmich dňoch mlčania vyriekol bolo prekliatie dňa svojho narodenia. Vo všetkom, čo nasledovalo, hovoril o Bohu slovami, ktoré jeho priateľom pripadali ako rúhanie. Jóbovi priatelia mali svoju predstavu zbožného trpezlivého človeka. Má niesť svoje utrpenie ticho, dôsledne Bohu vyznať všetky hriechy, na ktoré si spomenie i tie, na ktoré si spomenúť nevie. Keď ani akt pokánia jeho trápenie neukončí, má bolesť prijať s úsmevom a slovami zbožnej vďaky. Čo činí Boh, „vše dobré jest“.

Nuž, Jób predstavuje takmer presný opak takejto trpezlivosti. Ak je Jób naozaj obrazom pravej trpezlivosti, v čom jeho trpezlivosť vlastne spočívala?

Dvojaké odmietnutie úniku. To najťažšie na Jóbom utrpení nebola materiálna škoda, ani strata najbližších, ani neznesiteľná choroba, tým najťažším bola vnútorná bolesť z chaosu, do ktorého jeho svet upadol. Dovtedy bol svet a Boh v ňom jasný: Boh dobrých odmieňal požehnaním a zlých trestal nezdarom a bolesťou. Svet je iný, než sa domnieval; aký je? A aký je v takom svete Boh? Doteraz mal odpovede na všetky otázky. Teraz má otázky na všetky odpovede. Jób odmietol uniknúť z tejto najhlbšej vnútornej bolesti. Odmietol uniknúť do samovraždy. Takú cestu mu núkala jeho žena. Zloreč Bohu a zomri. Jób si volí medzi dvoma možnosťami: Buď poprie Boha, zlorečí mu, spácha samovraždu, alebo zlorečí svojmu životu. Tým, že odmietol pokušenie zbaviť sa Boha a nevzal v samovražde život do svojich rúk poznal pravdu, ktorá je skrytá na dne: *Život, ktorý obsahuje možnosť takéhoto absurdného neznesiteľného života nie je hodný našej absolútnej túžby.* Vďaka tomuto postoju Jób dospieva k osobnému poznaniu vykupiteľa a daru večného života: *Ja viem, že môj vykupiteľ žije a v posledný deň sa postaví nad prachom...*

Jób odmietol i druhé pokušenie. Pokušenie uniknúť do zbožných poloprávď a lží, ktoré mu ponúkajú jeho priatelia. Ale tak to nie je, na tomto svete Boh dobrých neodmeňuje a zlých netrestá. Univerzum je k nám ľahostajné. Viem, ako to nie je, a neviem, ako to je? Jób zotráva v pravde, vie, že Boh je pravda a iba v pravde možno pred ním stáť. Zotráva vo svojich pochybnostiach a vo svojich otázkach.

Jeho trpezlivosť je odmenená: Podľa vlastných slov jeho doterajšia zbožnosť bola iba zbožnosťou hovorenia. Až teraz, zo dna svojho utrpenia Boha poznáva tak ako je: *Doteraz som počul o tebe iba rozprávať, teraz ťa videlo moje oko.*

Otázky

Ako si predstavuješ trpezlivosť viery? Tak ako Jóbovi priatelia, či tak ako Jób?

Unikáš pred bolesťou z otázok, ktoré ti kladie tvoje utrpenie do zbožných poloprávď, alebo si sa ako Jób rozhodol neklamať sám seba, ale zotrvať v pravde?

Ja som cesta, pravda i život, nik nepríde k Otcovi inak než cezo mňa.

Ev. Jána 14: 6